

Протокол

№

гр. София, 18.11.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4344** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:27 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Н. И. Н. - редовно уведомен, представлява се от адв. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ: НАЧАЛНИК НА СЛУЖБА ПО „ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР“ С. ГРАД - редовно уведомен, не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА: А. С. М. - редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. М., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА: Д. Г. Т.: редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. М., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА: Г. С. А. - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Софийска градска прокуратура: редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ С. Г. Б. редовно призована, не се явява.

АДВ. П. И АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от назначената по делото вещо лице С. Б., с която се иска, поради невъзможност заключението да бъде изготвено за дн.с.з., да ѝ се предостави такава за

следващото съдебно заседание, предвид нейни ангажменти по други дела и обема със задачи по СТЕ по това дело.

АДВ. П.: Моля да се даде възможност на вещото лице да работи по делото. Считам , че експертизата е изключително важна за изясняване на фактическата обстановка. Водим свидетелите, които ни бяха допуснати. Те са извън залата.

АДВ. М.: Да се предостави възможност на вещото лице по изработи допуснатата експертиза. Водим допуснатите ни свидетели. Те са извън залата.

В залата влезе първият свидетел.

Съдът сне самоличността на свидетеля:

И. Д. С., ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

На въпрос на адв. П., свидетелят отговори:

Живея във В.. Познавам много добре Н. Н., от деца сме заедно. От противоположната страна на улицата, имота на Н. има изградена плътна ограда, откакто аз я знам. Може би е така от 1979 г.- 1980 г. или от по-рано. Аз лично този двор съм го орал с моя кон. Аз ора дворните места на цялата махала. Допреди да почнат да правят къщата съм орал това място. Къщата почнаха да я правят 1983 г. – 1984 г. Тази ограда е плътна с единични тухли, може би е висока около 2 метра. Имаше и малка ограда до нея успоредно на тази ограда- с траверси /колци/ и ламарина. Тази част от оградата, която беше от траверси, беше малка 5-10 метра, не съм я мерил. Пред оградата имаше изградена кочина за прасе и дворна тоалетна. Тази ограда, за която говорих стоеше там допреди 3 години. Имаше една топола, която съседа от другата страна я отрязва и при падане на тополата оградата от ламарина, беше съборена. Н. изля бетон и направи плътна ограда. Тополата събори ламаринената ограда, след което Н. и там вдигна бетонна ограда. Аз също бях тама и бърках бетон. Почти всяка седмица съм ходил в къщата на Н.. Тази ограда с тухлите и траверсите от 1983г. е все на едно и също място.

На въпрос на адв. М., свидетелят отговори:

Не знам как се казват хората, собственици на имота, който разделя оградата, за която говорих. Аз не съм виждал тези хора. Аз живея във В. от 62 години. Преди това в съседния двор живееше на Л. сестра му. След това продадох ли го какво се случи не знам, но тези хора, които сега са там не ги познавам. Тази кочина е в имота на Н., и след нея си беше оградата. Сега оградата е масивна, а старата ограда от тухли си стои. Бетонната, която сега построи е на мястото на съборената част от ламарина. На едната страна е Г. и от другата страна е една жена, не ѝ знам името.

Свидателят се изведе от залата.

В залата се въведе свидетелят В. В. Д., ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

На въпрос на адв. П., свидетелят отговори:

Живея във В.. Познавам Н. откакто се помня. Знам къде живее Н., познавам и дворното място. Ходил съм там един - два пъти седмично, тъй като това са ни нормалните съседски отношения. Ние сме съседи. В западната страна на имота на Н. има ограда от бетон и тухли и малко ламарини, които после паднаха. Тази ограда е висока 2 метра. Изградена е с тухли единички. Тази ограда е там откакто го помня това място. През 1983 г. – 1984 г. започна Н. да прави къщата, значи оттогава я има и оградата. Тази ограда е от 1983 г. Не е местена никога до сега, защото преди къщата,

там имаше изградена тоалетна. Освен това имаше и някакви други постройки - кочини и такива работи. Една част беше от ламарини, която падна. Тази част от оградата падна преди 4 години. Имаше едно дърво стара топола, което падна и бутна ламарините. Това дърво беше по средата на двата имота. Самата ламарина минаваше по нея. Имаше масивни трегери - греди /траверси от БДЖ/. Когато тополата събори оградата се изгради нова на същото място, където минаваха ламарините. Знам, защото аз помагах за изграждането.

На въпрос на адв. М., свидетелят отговори:

Аз живея във В. и сме съседи. Имотът се намира на ул. 40, № 11. Познавам и някои от съседите. Например този, който живее от лявата страна на Н.. Познавам го, защото е около нас и на нашата възраст. Нямам представа кой живее, в имота който е от другата страна, защото там през годините постоянно се сменят собственици и няма хора, с които да си контактуваме. Нямам идея кой живее там. От другата страна на Н. живее съсед, който ние го наричаме с прякор "лудия". Преди това там мястото беше празно „кър“ му казваме ние по враждебненски, но имота беше ограден. Оградата беше от тухли и бетон с изключение на малкия участък ламарини. Преди 1983 г. собственик на имота беше майката на Н.. Формално нямам представа дали баба Г.-майка му или Н. още тогава е бил собственик. Кочината и тоалетната в двора преди къщата ги бяха направили Н.. Имотът на Н. е между 400 - 500 кв. метра, доколкото мога да го преценя на око. Спорове до преди 1 – 2 г. не е имало. Тук в последно време има такива. Тази кочина и тоалетна съществуват и сега.

Съдът освободи свидетелят от залата.

В залата се въведе свидетелката В. Б. А., ЕГН [ЕГН], българка, българска гражданка.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

На въпрос на адв. М., свидетелката отговори:

Живея в кв. В., ул. 40, № 13. Познавам А. М. и Д. Т., познавам и Н. Н., познавам и Г. А., защото на Г. аз съм бивша съпруга. На този адрес живея от 29.01.1971г. кв. В., ул. 40, №13. Аз живея на този адрес и Г. живееше там. Сега той не живее там. Познавам имота на Н.. Познавам го откакто живея на този адрес, но той тогава 1971г. не беше на Н.. Братовчед на Н. негов чичо го използваше като градина. Имотът имаше ограда откъм улицата откъм всичките четири страни. През всичките години в имота на А. и Д. живее тяхната фамилия. В имота на фамилията на А. и Д. имаше направена една барака. Тази барака беше по границата. Не съм гледала, но беше покрита с ламарини. Тя минаваше по границата. Оградата продължава по нататък имаше кокошарник на тогавашните собственици. Той беше по самата граница, а свинарника по-късно го построи Н.. Всичко това беше на фамилията на А. и Д. още от 1971 година. Кокошарника, свинарника и тоалетната попада бяха имота на фамилията на А. и Д.. Ограда и към днешния ден към имота на Н. и Д. няма.

На въпрос на адв. П., свидетелката отговори:

Няма ограда, стената е на гаража. Тази стена е върху мястото на фамилията на А. и Д.. Г. го изгради Н.. Н. си построи къщата, не мога да кажа точно кога- 1985 – 1986 г. може би. Когато Н. си построи къщата ограда между Н. и фамилията на А. нямаше. Познавам Методи П. А., който е брат на Динка и живееше в имота на Д. и А.. Познавам и Б. Т., той е съсед по-нататък на Д.. Границата се местеше защото кокошарника и барачката не бяха там, където сега е гаража на Н.. 1984 г. оградата е местена.

Съдът освободи свидетеля от залата.

В залата се въведе свидетелката Н. И. Т., ЕГН [ЕГН], българка, българска гражданка.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

На въпрос на адв. М., свидетелката отговори:

Познавам Н. той е собственик на съседния имот. А. ми е зълва /сестра на моя мъж/, а Д. Т. е мой син. Във В. живея от 2012 г. Имотът го познавам от 26 години, тъй като тогава се запознах с моя мъж и оттогава живеем заедно. Когато отидох да живея там Н. си беше в имота. Между имота на Д. и А. и имота на Н. никога не е имало ограда. За ограда служеха някакви параванчета. В този имот има две къщи. В едната живееха бабата и дядото на моя съпруг, а в другата къща живееше на майката на моя съпруг брата - вуйчо на моя мъж. Вуйчото на моя мъж се казва Методи и си гледаше кокошки там. Тоалетната беше външна. До ден днешен няма ограда между двата имота. Има барака и Н. приема, че стената на бараката е ограда. Падна дърво - акация, но ограда не са градили. Просто Н. каза, че му пречило дървото и старците отрязали това дърво.

На въпрос на адв. П., свидетелката отговори:

Бабата и дядото на моя мъж отрязали дървото. Около акацията имаше ламарини и понеже Н. крадеше от дървата на бабата и дядото, ние решихме да направим барачка.

Съдът освободи свидетеля от залата.

Страните /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания на този етап освен допуснатата СТЕ, за която да се даде възможност на вещото лице да я извърши.

АДВ. П.: Оспорвам показанията на последния свидетел.

За събиране на доказателства,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 03.02.2020 г. от 09:30 ч., за която дата и час страните са уведомени на основание чл. 138, ал. 2 от АПК.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице, което следва да представи заключение най-късно 7 дни преди датата на следващото съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:11 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: